

Karitás támogatás Ungváron

meg. Minden hónapban sikerült általa kijuttatnom ottani testvéreinknek jó minőségű élelmiszert. Nem régen paptársakkal összefogva juttattunk oda egy jelentősebb adományt. Néhány kécskei barátom gyűjtés nyomán közel 200 ezer forintot tudtam vinni. Tudom jól, mennyire körültekintően bánnak az ottani karítaszosok a pénzzel. Nem osztják ki, hanem a már jól megismert szegény családoknak segítenek a gáz- és egyéb számlák rendezésében, a gyógyszerek kiváltásában, valamint a mi adományainkból tudják működtetni a szegénykonyhát.

A Karitás-házba vittük adományunkat. Nagy örömmel fogyasztottuk el ugyanazt az ételt, amit a hajléktalanok kaptak ebédre. Szép volt látnunk a ház rendezettségét és a munkatársak gondosságát. Pogány István atya és a karitásvezető elmondták, hogy a mi adományainknak is köszönhetően rendszeresen készítenek kb 100 családnak csomagokat. Naponta mintegy 25 hajléktalan étkezik náluk, és ugyancsak mintegy 25 családnak viszik ki az ebédet.

A csomagjaink átadása és ebéd után sétáltunk a közeli parkban, amit ma is Komszomol Parknak hívnak. Ezután meglátogattuk Romzsa Tódor vértanú püspök atya sírját a görög katolikus székesegyházban, és egy pravoszláv templomot is. Az ott élő emberek szegénységén is átragyogó méltósága mélyen megérintett bennünket. Mi lettünk megajándékozottak. Ismét jobban a szívünkbe került Kárpátalja! *Lajos atya*

Az evangélium törvénye, hogy az a megajándékozott, aki adni tud. Nem a birtoklás, hanem az adakozás és segítség teszi boldoggá az embert. Mi itt, Magyarország közepén nem tudjuk milyen a kisebbségi lét. A határon túli országrészek közül Kárpátalja van minden szempontból a legnehezebb helyzetben. Az elmúlt huszonöt évben a körülbelül százötvenezres lakosság nagyon lecsökkent, főleg a kelet-ukrajnai háború óta.

Az ott hűséggel kitartó magyarság

azonban élni akar, de ebben nekünk kell segítenünk. A 2000-ben zajló nagy árvíz idején mentem először, azóta rendszeresen megyek oda segíteni. Élő kapcsolatom született Majnek püspök atyával és az ottani karitászcsoportokkal, akik nem csak ruhát és élelmet osztanak, de óvodákat, napköziket működtetnek, segítik az embereket munkához és gyógyszerhez jutni.

Az elmúlt évek során különösen a Pogány István atya által vezetett ungvári egyházközséget ismertem